

Peter Naish

Birleşik Krallık - Britanya Klinik ve Akademik Hipnoz Derneği (BSCAH)

Avrupa Hipnoz Derneği Yönetim Kurulu Üyesi

Sunum:

Hipnoza Yatkınlık Ne Kadar Önemlidir?

Hipnoz bir araştırma çalışmasının konusu olduğunda, katılımcılar neredeyse her zaman hipnotik yatkınları yönünden ölçülürler. Tedavi amaçla kullanıldığı zaman ise bu ölçüm neredeyse hiçbir zaman yapılmaz. Bu şaşılacak bir şey değildir, çünkü ölçüm yapmak zaman alır. Daha da ötesi pek çok klinisyen kendi tecrübelerine istinaden hipnoza yatkınlığın görünüşe göre sonuç üzerinde hiçbir etkisi olmadığını söylerler. Bununla birlikte, klinik başarı hipnoz ile gerçekleştiğinde, mantıksal olarak düşünen biri hipnoza yatkınlığı daha fazla olan hastalarla daha büyük başarı elde edileceğini bekler.

Bu konuşmada hipnotik yatkınlığın sadece bir kaç dakika içinde değerlendirilmesinin, bu sayede de klinisyenlerin söz konusu ölçümü kullanabilmelerinin olanaklı hale gelmesinin olası yolları anlatılacaktır. Peki, böylesi bir araca sahip olmanın potansiyel faydaları (ve olası dezavantajları) neler olacaktır?

Çalıştay:

Sahte Anının Zararlarından Sakınmak

Yanlış tanının hiçbir zaman faydası olmaz, fakat en azından tıp dünyasında bir hastanın sahip olmadığı bir rahatsızlık nedeniyle tedavi edilmesi hastanın söz konusu rahatsızlığı geliştirmesine neden olmaz. Hipnoz kullanıldığında ise tam da bu hususun gerçekleşme olasılığının var olduğu durumlar vardır. Hipnoz altında telkine yatkınlığın artması ile hastanın hekime ait (yanlış) inançları benimsemesi ve bu inançlara uygun anı ve semptomlar geliştirmesi bilinmedik bir şey değildir. Hastanın mevcut problemleri çoğunlukla geçmişten kaynaklanır ve terapistin geçmişte ne olduğunu keşfetmek için uygun bir şekilde inceleme yapması doğaldır. Öte yandan, bu tehlike dolu bir uygulamadır, ki asıl tehlike hastanın olmamış bir şeyi “hatırlamasıdır”. Bu alanlarda faaliyet gösterirken gerçekten çok dikkatli olmamız gerekir.

Peter Naish

UK - British Society of Clinical & Academic Hypnosis (BSCAH)

BOD Member European Society of Hypnosis

Lecture:

How Important is Hypnotic Susceptibility?

When hypnosis is the subject of a research study it is almost always the case that the participants are tested for their hypnotic susceptibility. When it is used therapeutically testing is almost never done. That is not surprising, because testing takes time. Moreover, many clinicians say that, in their experience, susceptibility appears to have no impact on outcome. However, if clinical success is brought about by hypnosis, then logically one would expect greater success for patients who are more susceptible.

This talk will describe possible ways of assessing hypnotic susceptibility in just a few minutes, making it possible for clinicians to use the measure. What would be the potential merits (and possible disadvantages) of having such a tool?

Workshop:

Avoiding the Dangers of False Memory

Misdiagnosis is never helpful, but at least in the world of medicine, for a patient to be treated for a condition they do not have does not cause them to develop the condition. When hypnosis is used there are circumstances in which exactly that can happen. With the heightened suggestibility of hypnosis, it is not unknown for a patient to adopt the (mistaken) beliefs of the practitioner and to develop memories and symptoms consistent with those beliefs. A patient's current problems are frequently rooted in the past, and it is natural that the therapist probes gently, to discover what went on in that past. This, however, is a practice fraught with danger, the real danger that the patient 'remembers' something that did not happen. We have to be very cautious when operating in these areas.

Peter NAISH

Avrupa Hipnoz Derneği Yönetim Kurulu Üyesi

Britanya Klinik ve Akademik Hipnoz Derneği Başkanı

1981 yılında Oxford Üniversitesi'nde doktorasını tamamladı. Burada, henüz yeni kurulmuş olan Britanya Deneysel ve Klinik Hipnoz Derneği'ne katıldı, bu aynı zamanda Hipnoza dair tüm yaşamı boyu sürecek olan aktif ilgisinin de başlangıcı oldu.

Britanya Deneysel ve Klinik Hipnoz Derneği Konsey Başkanlığı yaptı. Daha sonra dernek birleşerek Britanya Klinik ve Akademik Hipnoz Derneği olduğunda bu görevine devam etti.

İngiltere Kraliyet Tıp Derneđine katıldı ve burada Hipnoz ve Psikosomatik Tıp Bölümünün Başkanlığını yaptı.

İngiltere Savunma Bakanlığı'nda psikolog olarak çalıştı. Burada post-travmatik stres bozukluğuna ilişkin özel bir ilgi geliştirdi. Akabinde PTSD ve hipnozun ilişkisine dair gözlemleri ve değerlendirmeleri oldu.

Altı yıl önce Açık Üniversiteden akademisyen olarak emekli oldu. O zamandan beri Psikoloji misafir okutmanı olarak Sackler Bilinç Bilimi Merkezinde çalışıyor.

Şu anda Uzman Psikolog olarak görev yapmakta ve İngiliz Psikoloji Derneği üyesi. Birkaç yıl önce hipnozun doğasını açıklayan ve hipnozun güvenli ve etik kullanımına ilişkin önerilerde bulunan bir dokümanın yazarlarından biri olarak çalışmalarda bulundu.

Ayrıca, Britanya Gerçek Olmayan Anılar Derneği tarafından, hipnozun doğru olmayan kullanımının gerçekten olmamış sahte anılara yol açabilmesi durumu göz önüne alınarak, Bilimsel Danışma Kuruluna hipnoza ilişkin tavsiyelerde bulunmak üzere davet edildi. Şu anda burada Başkan olarak görevine devam etmektedir.

Hipnozun etkinliğini gösteren ve hipnozun çalışma mekanizmalarını açıklayan daha kaliteli bilimsel kanıtlar toplamamız gerektiğine inanmaktadır. İyi ve ileri düzey bilgi birikimi edinmenin ve sonrasında doğruların herkesçe bilinmesini sağlamanın, hipnozu hak ettiği yere yani sağlık mensuplarınca tanındığı ve halk tarafından anlaşıldığı bir konuma getireceğini düşünmektedir.

NAISH, Peter

British Society of Clinical & Academic Hypnosis (BSCAH)

I have Bachelor of Science degrees from the University of London (1966) and Reading University (1978) encompassing the fields of Physics, Chemistry, Zoology and Psychology. In 1981 I obtained my Doctorate from the University of Oxford. It was while there that I began a life-long active interest in Hypnosis, joining the fledgling British Society of Experimental and Clinical Hypnosis.

I became Chair of Council of BSECH; then continued in that role when society mergers resulted in the current BSCAH. I joined the Royal Society of Medicine, where I served as President of the Section for Hypnosis and Psychosomatic Medicine, and I am currently President of BSCAH.

My career included working as a psychologist for the UK Ministry of Defence, where I developed an interest in post-traumatic stress disorder (PTSD). I have subsequently observed and commented upon the parallels between PTSD and hypnosis.

I am principally an academic, retiring from the Open University, with Emeritus status, six years ago. I have since been made Visiting Reader in Psychology at the Sackler Centre for Consciousness Science. I am a Chartered Psychologist and member of the British Psychology Society (BPS). Some years ago I co-authored a document for the BPS, explaining the nature of hypnosis and giving recommendations regarding its safe and ethical use. Because misuse can result in false memories, the British False Memory Society invited me to join their scientific advisory board and give advice on hypnosis. I now chair that body.

I have two enthusiasms: acquiring knowledge and imparting it. I am still research active and attend conferences. For example, at a joint meeting between the British and Spanish Experimental Psychology Societies (Granada, 2010) I set up a symposium on hypnosis and, as some will know, I gave two papers at the ESH Congress in Sorrento. As a strong advocate of the public dissemination of science, I am regularly asked to give lectures at the major British Science Festivals, frequently covering aspects of hypnosis.

In the UK we frequently encounter scepticism among medical professionals, who doubt that hypnosis has anything to offer. In contrast, many members of the public hold unrealistically optimistic beliefs about hypnosis and, unable to make informed choices, turn to lay hypnotists, with all the difficulties that can imply. I believe we should gather more high quality scientific evidence showing the effectiveness of hypnosis and explaining its mechanisms. Once we have a good body of data, then making the facts widely known will help to promote hypnosis to its rightful place, where it is recognised by professionals and understood by the public.

That summarises my hopes for ESH where, by acting as one, the different constituent societies can follow a research programme that ultimately will lead to better therapy for more

people. One busy clinician cannot easily produce significant data, but a well-designed programme can facilitate easy data gathering and, combined with others, can provide definitive answers to our questions. Armed with those, we give our lectures and bombard the media!